

Zhe zerkve krajnske deshele pregledamo, najdemo veliko lepih starih malarij od krajnskih mojstrov, postavim od Menzingarja, Lajerja (Leyer); podobarfskiga dela pa, to je: altarjev, prishniz, podob svetnikov ne bomo nikjer dobili, de bi bile mojstrovska delo, zhe niso od italienskih podobarjev delane. Is tega vidimo, de se notri do danashnega dne noben Krajnez ni podobarfskiga uzhil po regelzah delati, ampak is svoje glave so tesali in sekali, kolikor je kteri bolj mogel; mojster skasa je novinze uzhil, in novinzi so novi mojstri skase postali. Kjer so hotli pravo podobarfsko delo imeti, kakor v Ljubljani ali po drusih krajih, posebno klofhtrib, so mogli v Italijo po podobarje pifati.

Ali bo pa to smiraj pri starim ostalo? Ali se ref med slovitimi, pribrišanimi krajnskimi glavami tudi sanaprej ne bo nihzhe najdel, kteri bi se podobarfskiga mogel nauzhit? Tega ne moremo misliti. Saj eniga she imamo, kteri se je dobro poprijel, in mu, ko je komaj pred nekaj letmi sazhel, delo she prav dobro spod rök gré. Matevsh Tomiz, podobar v Shentvidu pri Ljubljani, opomnjen od umetnih mosh v Ljubljani, si je nakupil mojstrovske bukev nemške in italienske arhitekture, si je napravil risanah podob od nar boljših mojstrov podobarfske umetnosti, posebno imenitnih podobarjev Vischerja, Canova, Thorwaldsena, in she je v stanu tako delo pokasati, de se v arkitekturi nizh boljiga ni treba sheleti; v podobah svetnikov pa se sime rēzhi, de je vse druge krajnske podobarje daljezh sad pustil, in se mojstrovske delu slo blisha. Risati pa sna tudi prav dobro na plan in na vsdignjeno, ali kakor pravijo, na perspektiv. Vsi, kteri se pri njem uzhé, bodo kdaj kaj dobriga snali narediti.

Tako imamo pa upanje, de se bodo tudi drugi podobarji krajnske deshele, faj tihi, ki so she mladi, in imajo glavo sa to, predramili, in se sazheli framovati, de nar bolj potrebnih regelz podobarije ne vedó. V Ljubljani se v rokodelski sholi sidarji, tesarji, misarji in drugi risanja in arhitekture uzhé; oni bodo snali kdaj kaj lepiga narediti. Ali podobarji pa ne bodo nizh storili, ali jih ne bo fram, zhe bodo sidarji od arhitekture vezh vedili, kakor oni?

Zerkvenim kljužharjam svetujemo, de naj v zerkve nikoli nobene rezhi, she spovednize ne dajo drugazhi delati, kakor de jim delovez pred obris ali plan na popirji pokashe, po ktem bo delat; sakaj, zhe she doma v svoji hiši kaj lepiga radi imate, morate she toliko bolj skerbeti, de se to, kar se sa zerkve dela, ne le terdno, ampak tudi zhedno in lepo naredi. Pa pri vsakim delovzu se nikar ne sanashajte na njegove besede, ali pa na njegov obris; ampak isgovorite si vselej to pravizo, de bote obris ali plan popred umetnim moshem pokasali, de ga poterdijo, de je po regelzah arhitekture delan. Zhe to storite, bote vselej lepo in zhedno delo sa ravno tisti denar, ali pa she zenéje dobili, kakor ko bi vam nesastopin delovez novo, drago in skasheno delo v zerkve postavil.

Potozhnik.

Zhudno sdravljenje.

Mihha Šhuka, gorjanski dohtar imenovan, je tako zhudno ljudi osdravljeval in tako daljezh je njegovo imé flovelo, de so is nar daljnih krajev ljudje k njemu derli. Bogatinze in fromake je enako milostno sprejemal in saupanje v njega je she vezhji bilo, kér v svoji umetnosti nikakiga dobizhka ni iskal.

Bolan ptujez nekadaj moshá vprasha, ki ga je dohtar Šhuka osdravljeval, zhe je tá dohtar réf tako prebrisana kakor slavi? Mosh mu odgovorí: „Tega jes ne vém, zhe je uzen sdravljinik ali ne; to pa vém, de bolnike osdravlja.“ To je pazh nar bolje, kar se od sdravljinika rēzhi samore.

Nék bogat kmet, domishljajozh si, de je bolán, — vedno kifliga obrasa, — je sklenil gorjanskiga dohtarja obiskati in ga v svoji novi in zhudni bolesni sveta prashati. „Jes imám, mu rēzhe, sedem hudih duhov v sebi; shéft pa gotovo.“ — Šhuka mu prav ojstro odgovori: „Sédim? Ne, ljubi moj! Na tanko shtetih imash ósim.“ —

Paprašuje ga sdaj vseh okolnost njegove bolesni in koga na tanko pregleda, mu obljubi, sleherni dan mu eniga hudih duhov is shivota isgnati in ga tako v ósmih dnevih osdraviti; pristavi pa she: „Sa sleherniga hudiga duha mi morash zekin plazhati, sa posledniga nar bolj terdovratniga pa dvá zekina.“ —

Kmet se v to vdá ter gré; ljubesni polni sdravljinik je pa devét zekinov sa uboge svojiga kraja namenil.

Drugo jutro dene Šhuka kmeta na kolovrat (Elektrissirmashino) in ga pervi pot dobro vdari. Kmet je na glaf savpil, pa sdravljinik mu rezhe: Eden jo je shé pobral. Tako se je po versti sedém dni sgodilo. Osni dan pa sdravljinik rezhe kmetu: Ker je danashni hudi duh nar bolj terdovraten, se bo tudi gotovo nar bolj branil; torej bo treba mozhnejših perpomozbkov, de se is tebe pobere in sa vsejaj odshene.“ — Rezhe mu sdaj si serze storiti in poslednjkrat ga s kolovratam tako vdari, de se nesvédan na tla preberne.

Ko se je prebrihal, je sagotovil, de nizh vezh hudih duhov ne zhuti in stókrat se je dohtarju sahválik. S veseljem mu devét zekinov plazha in gre na svoj dom.

To se je v Šhvajzi sgodilo, in vezh ljudi je resnizo te prigodbe poterdilo, ki so bili prizhe. — Naj se vši tisti nad tem rasgledujejo, ki si famo domishljujejo, de so bolni, in ktem take muhe po glavi rójijo.

Domazne povésti.

(Gospod fajmofhter Joshef Shemlja umerl.) Sopet vam moramo shalostno povést na snanje dati, de nam je nemila smert praviga rojaka vsega, ki je sa Slovenze in njih rod in jesik ves shivel. V petik 15. kimovza je namrež zhaftitljivi gospod Ovšihki fajmofhter Joshef Shemlja v 38 letu svoje starosti po dolgi bolesni, na jétki umerl. Sa nashe novize je ves gorel, in she na smertni postli je od njih govoril. Ravno na dan njegove smerti pred šterimi tjédnji nam je pésim „Novim slovenskim novizam“ v listu Nr. 10 postal in obljudil, tudi v prihodno veliko sa nashe novize pisati. Njegovo posljedno vezhji delo je povest v pésmi: „Sédim finov, ki je všim Slovenzam gotovo dopadla. — Bog mu daj mir in pokoj!“

Povedka.

Norzhavez je moshá prashal, ki je rad vinze ferkal in od tega lepo rudezh nos dobil, zhe je dál svoj nót asekurirati? „Nisim ga ne dal — mu odgovori pivski bratez — faj vidish de ni potreba, faj je s kufram krit!“

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnu	
	14. kimovza.	fl.	11. kimovza.	fl.
1 mirnik Pfhenize domazhe	1	21	1	28
1 „ „ banafke	1	22	1	28
1 „ Turfhize . . .	—	—	1	5
1 „ Sorfhize . . .	—	—	1	10
1 „ Ershi . . .	1	—	1	5
1 „ Jezhmena . . .	—	57	—	52
1 „ Profa . . .	—	59	1	—
1 „ Ajde . . .	1	3	1	4
1 „ Ovfa . . .	—	56	—	38